

det andet Ting og der støtter Forslaget med sin Autoritet, og dette desuden kommer med en næsten enstemmig Vedtagelse fra dette Ting, der da vil være aabnet en høj Grad af Mulighed for, at vi kunne se Forslaget gennemført. Seg maa beklage, at den højtærede Minister er betænkelig ved Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 22, 23 og 30. Nr. 22 og 23 sigte kun til en ubetydelig Forhøjelse af Skattefradragene. Selv om det kan siges, at det ikke nu er dyrere eller maaste ikke engang fuldt saa dyrt at leve, som det var i 1870, maa det vistnok erkendes, at de Summer, Udvalget er kommet til, paa ingen Maade overstige, hvad man kan kalde et Eksistensminimum o: den Sum, som aarlig er aldeles nødvendig til Livets Ophold, og hvoraf der næppe bør svares nogen Stat. Udvalget har ligeledes ment — og det forekommer mig trods den højtærede Ministers Udtalelser derom, at der er noget deri — at jo flere Børn der er i en Familie, i desto højere Grad kan en saadan Familie trænge til at faa en Skatte- nedsaettelse med Hensyn til den Del af Indkomsten, hvoraf Staten skal beregnes. Naturligtvis kan det til en vis Grad være rigtigt, som den højtærede Minister siger, at Omkostningerne ved at opdrage en stor Børneskole ikke just staa i noget absolut matematisk Forhold til Børnenes Antal, at der maa finde nogen Reduktion Sted; men paa den anden Side tror jeg ingenlunde, man kan sige, at denne Reduktion indtræder saa hurtigt, at man allerede ved det 4de Barn kan sige, at det er en Tillægsgevinst, som man har gratis. Seg tror, at det 4de Barn koster ikke saa lidt. Og dernæst tror jeg at kunne sige, at de Fradrag, som ere satte for Børnene, vel i nogle Tilfælde — maaste i mange Tilfælde — kunne være en Sum, der er tilstrækkelig til Børnenes Opdragelse og Underhold, men i lige saa mange andre Tilfælde maa det siges, at disse Summer ere satte ganske overordentlig knapt, saa at man vilde gaa en Familie med mange Børn vel nær, hvis man vilde følge Regeringsforslaget paa dette Punkt. Navnlig skal jeg tillade mig at henbije til, at Børnenes Antal stiger med de økonomiske Forholds Forringelse. Seg ved ikke, om der her er noget matematisk Forhold, det kan jo være, at et saadant er til Stede; men under alle Omstændigheder er det i Reglen saaledes, at de Familier, hvor der findes den største Børneskole, som oftest ogsaa have de mindste Indkomster, og noget kunne jo dog disse Ting have med hinanden at bestille. Seg haaber, at ogsaa den højtærede Minister fra sin Side vil være villig til nærmere at for-

handle paa dette Punkt saavel som angaaende Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 30 om at forhøje den Formue, som fritages for Skat, fra 2000 til 3000 Kr. Det er en Selvfølge efter hele den Stilling, Udvalget har indtaget i denne Sag, at de Betragtninger, som den højtærede Minister har fremført, ville blive Genstand for den allernøjeste hyderligere Overvejelse og Prøvelse, og efter den Stilling, den højtærede Minister har indtaget tidligere, nærer jeg ingen Tvivl om, at han ogsaa fra sin Side vil være meget villig til at stænke ogsaa sit Standpunkt over for dette Spørgsmaal en fornøjet Overvejelse.

Seg skal nu tillade mig at gennemgaa de Bemærkninger, som ere fremsatte af Ordførerne for de forskellige Ændringsforslag, og jeg skal da tage dem i den Orden, hvori de i Gaar havde Ordet. Det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage) klagede i Gaar, ligesom i sin Mindretalsbetænkning, over Skatten paa Formue og Lejlighed. Han mente, at en Lov som denne kunde man ikke med Rimelighed føre igennem, uden at man samtidig fik andre Regler for den kommunale Beskatning af Personer. Ja, hvis det ærede Medlem fik Held heri, hvis det lykkedes ham at faa tilstrækkelig mange til at dele denne Ansøelse, kunde det vist have lange Udsigter med at faa dette Lovforslag ført igennem. Forholdet er jo nemlig det, at vi i en Menneftaalder eller mere have forhandlet om forandrede Regler med Hensyn til den personlige Kommuneskat. Det er et Spørgsmaal, som Aar efter Aar er vandret fra det ene Ting til det andet, snart i den ene Stikkelse, snart i den anden, men altid har det vist sig, at Udsigterne til at komme til Rette derom have været meget smaa. Seg tror derfor, at hvis det ærede Medlem vil komme det foreliggende Lovforslag i det hele til Livs, skal han blot fastholde sit Forlangende om, at denne Lov ikke maa træde i Kraft, før vi have faaet en ny Lov om den personlige Kommuneskat. Selvfølgelig er der ogsaa fra dette Tings Side et stærkt Døffe om og Vilje til at faa en ny Lov paa dette Omraade, men det er sikkert en Ting — deri har den højtærede Minister utvivlsomt Ret — som ikke burde sættes i Forbindelse med det her foreliggende Forslag, der drejer sig om noget ganske andet. Seg kan ikke give det ærede Medlem Ret i hans Klage over, at Skatten paa Formue og Lejlighed ansættes aldeles vilkaarligt. Det er vist ikke Tilfældet noget Sted i Landet. Desuden kan der jo klages over Ansættelsen. Det ærede Medlem er ikke fornøjet med den Myndighed, hvortil